

81. Raamattuluento: Henki, vesi ja veri

Alkurukous:

Sinä, Jeesus, olet Jumalan verinen Karitsa. Sinun luoksesi me tulemme nytkin saamaan armoa ja anteeksiantoa. Anna kuulijoiden ja lukijoiden rakkauden yhä kasvaa tiedossa ja kaikessa käsittämisessä (Fil. 1:9 KR38). Pyhitä tämäkin luento sinulle kunniaksi ja sinun kirkastamiseksi. Pyhitä meidän totuudessasi. Sinun sanasi on totuus. Amen.

Aluksi

Läpi Raamatun on eräs salaisuus, totuus, säie, teema, juonne ja punainen lanka. Se teema säilyy Raamatun sen alusta aina sen loppuun asti. Se salaisuus on veri. Aluksi oli esikuvana eläinten veri tulevasta ja lopullisesta puhdistautumisesta. Ne uhrit tarvittiin pyhittämään kansan ja kaiken muun Jumalalle erotettavan, kunnes tulisi lopullinen kaiken maailman sovitus, Kristuksen uhriveri. Siitä aiheesta me puhumme nyt tässä erityisesti. Ei niin että aikaisemmat luennot olisivat ilman verta olleet. Ei, mutta olkoon tämä aihe nyt erityisteemamme. Näitä luentoja kuunnellessaan tai lukiesaan moni on huomannut että mukana on ollut monia uudelleen esiintyviä sisältöjä, eli vanhan kertausta. Kertaushan on kuuleman mukaan oppimisen äiti ja sillä tavoin asiat tulevat sisäistetyiksi. Näin on myös Raamatussa. Tässä luennossa voi olla toki monenlaista vaikeaselkoistakin. Mutta älä anna niiden menettää uskonlepoasi, tai yöntäsi. Kaikki kirkastuu ajallaan.

Verestä

Kaiken elollisen, niin myös ihmisen sielu on sen veressä. Muutamia raamatunkohtia:

”Sillä lihan sielu on veressä, ja minä olen sen teille antanut alttarille, että se tuottaisi teille sovituksen; sillä veri tuottaa sovituksen, koska sielu on siinä.” (3. Moos. 17:11).

”Lain mukaan melkein kaikki puhdistetaan verellä, eikä anteeksianto ole mahdollinen, ellei vuodateta uhrivertä” (Hepr. 9:22).

”Tiedättehän, ettei teitä ole lunastettu isiltä perimästänne tyhjänpäiväisestä elämästä millään ka-toavalla tavaralla, hopealla tai kullalla, vaan Kristuksen, tuon virheettömän ja tahrattoman karitsan, kalliilla verellä” (1. Piet. 1:19).

”Jos jo pukkien ja härkien veri ja saastuneiden päälle vihmottava hiehon tuhka puhdistaa ihmisen ulkonaisiin menoihin kelvolliseksi, kuinka paljon paremmin puhdistakaan Kristuksen veri! Ikuisen henkensä voimalla hän on antanut itsensä virheettömänä uhrina Jumalalle.” (Hepr. 9:13,14).

Kun Jeesus uhrasi oman verensä kansan syntien edestä, siinä ei ollut kyse vain pelkästä aineellisesta verestä, vaan Jeesus uhrasi samalla sielunsa meidän edestämme. Jeesus on siis sielunsa uhrilla lunastanut meidät Jumalalle. *”Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä sen ja tulee ravituksi. Tuntemuksensa kautta hän, minun vanhurskas palvelijani, vanhurskauttaa monet, säilyttäen päällensä heidän pahat tekonsa.* (Jes. 53:11 KR38). Tämän tähden eivät enkelit eivätkä henkivallat voineet lunastaa meitä. Tarvittiin ihmiseksi tulleen Kristuksen veri, sielu lunastusmaksuksemme. Tarvittiin Jeesuksen ruumis lunastamaan meidät synneistämme. *”Itse, omassa ruumiissaan, hän ”kantoi meidän syntimme” ristipuulle, jotta me kuolisimme pois synneistä ja eläisimme vanhurskaudelle. ”Hänen haavansa ovat teidät parantaneet.”* ” (1. Piet. 2:24).

Joskus teologiassa selitetään, ettei Jeesuksen aineellisella verellä ollut lunastavaa vaikutusta, vaan kyse oli Jumalan rakkauden uhrista. Tällainen oppi ei ole Jumalasta. Se on epäpyhää ja mitätöi Jeesuksen veriuhria.

Kun Jeesus oli kuollut, syntiuhrimme tuli voimaan. Jeesuksen oli kuoltava ja hänen kuolemansa piti toteennäyttää että pelastustyö olisi toteutunut myös näiltä osin ja perustunut luotettavaan todistukseen. *”sillä jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan sanalla”* (Matt. 18:16 ja 1. Tim. 5:19; Hepr. 10:28).

”...yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti vuoti siitä verta ja vettä. Ja joka sen näki, on sen todistanut, ja hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää totta puhuvansa, että tekin uskoisitte. Sillä tämä tapahtui, että kirjoitus kävisi toteen: ”Älköön häneltä luuta rikottako”. Ja vielä sanoo toinen kirjoitus: ”He luovat katseensa häneen, jonka he ovat lävistäneet.” (Joh. 19:34–37).

Tästä hetkestä alkaen, eli Jeesuksen kuolemasta, astui uusi testamentti voimaan ja vanha mitätöitiin. Sillä liitto on aina testamentti.

”Sillä missä on testamentti, siinä on sen tekijän kuolema toteennäytettävä; sillä vasta kuoleman jälkeen testamentti on pitävä, koska se ei milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä. Sen tähden ei myöskään ensimmäistä liittoa verettä vihitty.” (Hepr. 9:16–18).

”Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: ”Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; niin usein kuin te juotte, tehkää se minun muistokseni.” (1. Kor. 11:25).

Näin tuli uusi liitto ja uusi testamentti, voimaan ja vanha liitto ja testamentti mitätöitiin.

Kolme todistusta

Kaikki luotettava tulee siis aina todistaa pitävästi. Näin kerroimmekin.

”Todistus Jeesuksesta Kristuksesta

Hän on se, joka on tullut veden ja veren kautta, Jeesus Kristus, ei ainoastaan vedessä, vaan vedessä ja veressä; ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus. Sillä kolme on, jotka todistavat: Henki ja vesi ja veri, ja ne kolme pitävät yhtä. Jos me otamme vastaan ihmisten todistuksen, niin onhan Jumalan todistus suurempi. Ja tämä on Jumalan todistus, sillä hän on todistanut Pojastansa. Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on todistus itsessään; joka ei usko Jumalaa, tekee hänet valhettelijaksi, koska hän ei usko sitä todistusta, jonka Jumala on todistanut Pojastansa. Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassansa. Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää.” (1. Joh. 5:6–12).

Monessa kohden Raamattua esiintyy sana ”kolme”. Sanomme esimerkiksi että Jumala on Kolmiyh-teinen, vaikka tätä nimeä ei Raamatussa suoranaisesti olekaan. Asiayhteyksistä tämä tulee kuitenkin monin tavoin esille. Monissa vanhoissa maalauksissa Jumala kuvataan kolmiona jonka keskellä on silmä - Jumalan valvova silmä. Moni on silti loukkaantunut ajatukseen että yksi Jumala esiintyy samalla kolmena persoonana. Eli miten yksi voi olla kolme. Tällainen ajattelu on lapsellista. Jokai-nen tuntee kolmiokuvion käsitteenä. Kolmiossa on kolme kulmaa ja kolme sivua. Kuitenkin kolmi-ossa on vain yksi kolmio. Emme voi tehdä sellaista vähänkään järkevää kysymystä siitä että missä kolmiokuviossa on se varsinainen kolmio. Kolmion muodostaa aina kolme eri elementtiä. Jos joku niistä puuttuu, kyseessä ei ole kolmio. Mitään ristiriitaa ei ole. Ei myöskään Jumalassa, joka on yksi mutta on Kolminaisuus.

Luomakunnassa kolmio esiintyy muullakin tavoin. Sähkövoiman siirtoverkossa on kolme joh-dinta. Puhutaan kolmivaiheverkosta. Siinä on kolme johdinta eli vaihetta. Tämä on tällä hetkellä ainoa vaihtoehto siirtää sähköä suurina tehoina eteenpäin vähin häviöin. Näet tämän Jumalan kol-minaisuuden kun katselet vaikka valtakunnan kantaverkkoa. Siellä on nuo kolme johdinta. Muut mahdolliset johtimet ovat ukkossuojausta varten. Tuo kaikki kertoo Jumalan kaikkeudesta ja viisau-desta. Matematiikassa on kokonainen osa-alue kolmion laskutoimituksille. Puhumme silloin tri-gonometriasta, kolmiolaskennasta. Tällaisia samantyyppisiä yhtäläisyyksiä on Jumalan luomakun-nassa monia. Tuolloin puhutaan analogioista. Monet fysiikan laskukaavatkin ovat monilta osin ana-logisia. Fysiikkaa syvällisemmin opiskellut tietää tämän. Mutta emme mene nyt näissä kysymyksis-sä pidemmälle. Kyllä tämä todistelu on varmasti riittävä.

Jumala on siis yksi vaikka on kolmiyh-teinen. ”yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa.” (Ef. 4:5;Gal. 3:20). Mutta samalla hän on Isä, Poika ja Pyhä Henki. Pyhä Henki on Jumalan Henki. Jeesus on Jumalan ainosyntyinen Poika ja on samalla Jumala.

Mutta onko Jeesus Jumala? Kaikki uskonlahkot eivät tätä hyväksy. Mutta jos ei olisi, ei olisi Kolmiyh-teistä Jumalaakaan. Mutta Raamattu todistaa yksiselitteisesti asian näin: ”Mutta Pojastaan hän sanoo: – Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy ajasta aikaan, ja sinun kuninkaanvaltikkasi on oikeudenmukaisuuden valtikka” (Hepr. 1:8). Jumala, Isämme, sanoo tässä yksiselitteisesti Poikaansa Jumalaksi.

Kun puhumme Jumalasta, käytämme usein myös nimitystä ”Herra”. Silloin puhumme juuri Kolmiyh-teisestä Jumalasta.

Palaamme alkuperäiseen todistukseen. Kun todistetaan Jeesuksesta, tarvitaan siihenkin vähintään kolme todistajaa. Luimmehan edellä: ”Hän on se, joka on tullut veden ja veren kautta, Jeesus Kris-tus, ei ainoastaan vedessä, vaan vedessä ja veressä; ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus. Sillä kolme on, jotka todistavat: Henki ja vesi ja veri, ja ne kolme pitävät yhtä.” Tämä on todella pätevä todistus Jeesuksesta Kristuksesta.

Pelastuksemme perustuu Isään, Poikaan ja Pyhään Henkeen. Samalla Jeesuksesta todistaa kolme: Henki, vesi ja veri. ”ja ne kolme pitävät yhtä.

Jeesuksen kylkihaavasta vuoti verta ja vettä. Kun kuollut eläin, sen ruho, miksi ei myös ihminen, nostetaan pystyasentoon ja tehdään viilto kylkeen, haavasta tulee sekä verta että kudostettua, vet-tä. Tämäkin todisti Jeesuksen jo pistohetkellä kuolleeksi. Jeesukselle tehtiin ristillä roomalaisen sotamiehen toimesta tieteellistä termiä käyttäen ns. sydänpuusipunktio (perikardiumpunktio). Sy-dänkammio avattiin tässä tekemällä avoin viilto Jeesuksen sydämeen. Punktio oli tässä tapauksessa väkivaltainen. Neulan sijasta käytettiin keihästä. Mutta eipä Jeesukselle tehty uhrikuolemassakaan muuta kuin väkivaltaa. Veden voidaan katsoa tässä kirjoituksessa tarkoittavan kastetta mutta ennen kaikkea ja ehdottomasti myös uskoa.

”Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen. Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen yllenne” (Gal. 3:26,27).

” *”Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niin kuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat”* ”(Joh. 7:38).

”...*Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi*” (Ilm. 22:17).

Pelastumisemme kolminaisuus

Myös iankaikkiseen pelastumiseemme kuuluu kolme tekijää. Olemme jo puhuneet tässäkin Kristuksen sovintotyöstä. Se oli välttämätön saadaksemme syntimme anteeksi.

”*Sillä minä annoin teille ennen kaikkea tiedoksi sen, minkä itse olin saanut: että Kristus on kuollut meidän syntiemme tähden, kirjoitusten mukaan*” (1. Kor. 15:3; Gal. 1:4). Tulimme osallisiksi hänen kuolemastaan kasteessa. ”*Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?*” (Room. 6:3).

Mutta tässä ei ole vielä kaikki.

Kristuksen oli myös noustava ylös kuolleista. Jos näin ei olisi, hänen ristintyönsä olisi jäänyt turhaksi. ”*Mutta jos Kristus ei ole noussut kuolleista, turha on silloin meidän saarnamme, turha myös teidän uskonne*” ... *Mutta jos Kristus ei ole herätetty, niin teidän uskonne on turha, ja te olette vielä synneissänne. Ja silloinhan Kristuksessa nukkuneetkin olisivat kadotetut.* (1. Kor. 15:14,17,18).

Jeesuksen oli siis noustava myös ylös haudastaan. Miksi todellakin? Koska ”*Jumala antoi Kristuksen kuolla meidän rikkomustemme tähden ja herätti hänet kuolleista meidän vanhurskauttamisemme tähden*” (Room. 4:25). Eli ensiksi syntimme sovitettiin ristillä ja me voimme tulla sitten vanhurskaiksi, hänen ylösnousemisensa tähden. Mutta miten me tulemme osallisiksi Kristuksen meille ansaitsemasta vanhurskaudesta? Yksinkertaisesti kun saimme uskon häneen kastettuina. ”*Kasteessa teidät yhdessä hänen kanssaan haudattiin ja herätettiin eloon, kun uskoitte Jumalaan, joka voimallaan herätti Kristuksen kuolleista*” (Kol. 2:12). Eli siis kasteessa meidät ristiinnaulittiin Kristuksen kanssa ja kuolimme ja meidät haudattiin hänen kanssaan. Kun tulimme uskoon, meidät herätettiin hänen kanssaan kuolleista. Olemme siis uskovina osalliset näistä molemmista Kristuksen pelastusteoista. Ja vielä kerran: ”*Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman*” (Room. 6:4).

”*Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa*” (Kol. 3:1).

Näin olemme uusia luomuksia ja vaellamme Kristuksen haudan jälkeistä uutta elämää. Kun tämän ymmärrämme, olemme lujalla pohjalla. ” *”Sen tähden sanotaan: ”Heräjä sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!”* ” (Ef. 5:14).

Kolmas pelastustapahtuma

Onko vielä muutakin? On. Kolmiyhteisen Jumalan pelastussuunnitelmaan kuuluu tietysti vielä kolmaskin osa. Mikä se on?

Nyt taivaassa on Jumalan luona pelastuneiden sielujen henget. ”*Siellä on Jumala, kaikkien tuomari, siellä ovat perille päässeiden vanhurskaiden henget*” (Hepr. 12:23). Puuttuuko siis jotakin lopullisesta pelastuksesta? Puuttuu. Taivaasta puuttuu vielä vanhurskaiden ihmisten ruumiit. Mehän tunnustamme: Me uskomme ruumiin ylösnousemiseen ja iankaikkiseen elämään. Ajallaan ja aika pian, tapahtuu ruumiittemme ylösnousemus kun Kristus tulee toisen kerran maan päälle. Hän ei tule silloin enää syntiemme vuoksi vaan hakemaan luokseen kaikkien hänessä poisnukkuneiden vanhurskaiden ruumiit ja muuttamaan ne kirkkautensa ruumiin kaltaisiksi. ”*yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina ja me muut muutamme.*” (1. Kor. 15:51).

”**Herran tulemus**

Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niin kuin muut, joilla ei toivoa ole. Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut

ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemuksen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa.” (1. Tess. 4:13–17).

”Samoin tapahtuu kuolleiden ylösnousemuksessa. Se, mikä kylvetään katoavana, nousee katoamattomana. Mikä kylvetään vähäpätöisenä, nousee kirkkaana. Mikä kylvetään heikkona, nousee täynnä voimaa. Kylvetään ajallinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on olemassa ajallinen ruumis, on myös hengellinen” (1. Kor. 15:42–44).

”Muut kuolleet eivät vironneet eloon, ennen kuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus. Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta.” (Ilm. 20:5,6).

Kolme uudestisyntymää?

Onko siis katsottava myös uudestisyntymiä olevan kolme? Kolmehan niitä on. Sana kertokoon ne. Synnyimme uudesti vedestä ja Hengestä. Nämä ovat kaksi eri syntymää. ”Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkauten ilmestyi, pelasti hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta” (Tit. 3:5).

”Jeesus vastasi: ”Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan ...Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” ” (Joh. 3:3,5).

”Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä. Siihen ei ole enää montakaan päivää.” ” (Ap. t. 1:5).

”niin Johannes vastasi kaikille sanoen: ”Minä kastan teidät vedellä, mutta on tuleva minua väkevempi, jonka kengänpaulaakaan minä en ole kelpollinen päästämään; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella” (Luuk. 3:16).

Siinä on nuo kaksi uudestisyntymistä; vedestä ja Hengestä. Ne kuvataan Raamatussa erillisiksi tapahtumiksi.

Jos uudestisyntymisemme olisi tapahtunut yksin omaa kasteessa ja automaattisesti, usko olisi-kin tehty mitättömäksi. Niin muodoin vain uskon saaneet ovat kokonaan uudestisyntyneitä. ”Hänessä on teihinkin, sitten kuin olitte kuolleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti” (Ef. 1:13). Ja vielä: ”Olettehan te syntyneet uudesti, ette katoavasta siemenestä, vaan katoamattomasta, Jumalan elävästä ja pysyvästä sanasta” (1. Piet. 1:23).

Edellisissä raamatunkohdissa nämä kaksi Jumalan uudestisyntymistä vaikuttavaa vaikutusta on kuvattu riittävän hyvin. Mutta mikä on se kolmas uudestisyntymisemme? ”Niin Jeesus sanoi heille: ”Totisesti minä sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa” (Matt. 19:28). Ja vielä toisella tavalla ilmaistuna: on kaste, on usko ja on toivo, eli lopullinen pelastus taivaassa, lopullinen uudestisyntyminen. Se on varma toivomme.

”Olemme siis aina turvallisella mielellä, vaikka tiedämme, että niin kauan kuin tämä ruumis on kotimme, olemme poissa Herran luota. Mehän elämme uskon varassa, emme näkemisen. Mutta mielemme on turvallinen, vaikka haluaisimmekin muuttaa pois ruumiistamme, kotiin Herran luo.” (2. Kor. 5:6-8).

Paljon olisi vielä kirjoitettavaa tästäkin aiheesta. Mutta kaikkea ei voi kirjoittaa kerralla. Mutta olemme tässä lyhyessä katsauksessa kertoneet Kolmiyhteisestä Jumalasta, kolmesta todistuksesta ja kolmesta Kristuksen pelastustyöstä. Ne kaikki pitävät yhtä.

On vain vaellettava kutsumuksemme arvon mukaisesti. Elämme synnin ruumiissa joka pyrkii tekemään vain lihan tekoja. Sen tulee olla ristiinnaulittuna Kristuksen kanssa.

On maailma himoineen joka vetää ja houkuttaa meitä mukaansa omiin Jumalanvastaisiin keuhuihinsa. Kristus on voittanut maailman ja oma uskomme (Joh. 16:33; 1. Joh. 5:4).

Pimeyden vallat pyrkivät erottamaan meidät lupauksen sanasta. Ne yrittävät syyttää meitä ja tahtovat johtaa meitä takaisin orjuuteensa. Meillä on siihen vastauksena uskon kilpi ja Jumalan sana (Ef. 6:16,17).

Orjuuteen vie helposti myös pyhä laki jos alamme uudelleen elää sen mukaan, josta meidät jo kerran vapautettiin. Emmehän elä enää lain kirjaimessa, vaan Elämän Hengen laissa, Kristuksessa (Gal. 2:19–21; Room. 8:2).

Emme saa koskaan vaipua orjuuden henkeen. Emme saa kantaa hetkeäkään syyllisyyttä. Syyllisyys kalvaa ja kuluttaa. Meille on annettu Jeesuksen veri puhdistamaan meidät kaikesta sellaisesta joka hetki. Ja Jumala iloitsee meistä.

On pyrittävä pysymään koko ajan yhteydessä Jeesukseen, häntä ajatellen, hänen ristinmuotoaan katselemassa ja rukoillen häneltä alati apua. Mitä enemmän viivymme hänen luonaan, sitä vahvemmiksi kasvamme uskossamme ja hänen tuntemisessaan. ”*ja olkoon teidän kiitoksenne ylitsevuotavainen*” (Kol. 2:7).

Näin tulemme jo tässä ajassa yhä enemmän hänen kaltaisekseen.

Tähän maanpäälliseen matkaamme kuuluu myös sotaa ja kilvoitusta. On herättävä, on valvottava. Mutta ne jotka pysyvät uskollisina ja vahvoina Kristuksessa tulevat osallisiksi iankaikkisesta perinnöstä. Nyt näemme kaiken edessä olevan vasta toivona ja kuin kuvastimesta. Mutta kerran näemme Herramme kasvoista kasvoihin. Silloin voimme sanoa: ihana oli matka, ihana on Jeesus Kristus ja ihana on hänen taivaansa. Aamen.